

Küçük Hava Büyücüsü

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Hava Büyücüsü

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil tepeler arasında saklı küçük bir köyde, Pip adında genç bir hava büyücüsü yaşırdı. Sıcak kahverengi teni, kıvrırcık siyah saçları ve merakla parlayan parlak yeşil gözleri vardı. Başında sarı yıldızlı mavi sivri bir şapka dururdu ve küçük ahşap bir hava asası taşırdı. Pip, lezzetli sebzeler ve altın buğday yetiştiren çiftçilere yardım etmeyi her şeyden çok severdi.

Pip, büyük bulut ve rüzgâr kitabında hava düzenlerini incelemişti. Yağmur yağdırmayı, güneşi çağırmayı ve fırtınaları kovmayı biliyordu. Ama biraz sabırsızdı. "Havayı kontrol edebiliyorsam, neden her gün güneşli ve sıcak olmasın?" diye düşündü. Çiftçiler sonsuz güneşten kesinlikle mutlu olurdu.

Bir sabah Pip köye duyurdu: "Bundan sonra her gün güneşli hava planlayacağım! Artık pikniklerinizi mahveden ya da çizmelerinizi çamurlayan yağmurlu günler yok." Çiftçiler sevinçle bağırdı ve Pip gurur duydu. Asasını salladı ve bulutlar açıldı. Altın güneş ışığı yağdı ve herkes gülümsedi. Ama hasır şapkalı ve yeşil önlüklü bilge yaşlı çiftçi Nine sadece başını yavaşça salladı.

G nlerce g neŐ parladı. Pip kendini bir kahraman gibi hissetti. Ama kısa s re sonra tarlalar yorgun g r nmeye baŐladı. Toprak  atladı ve bitkiler boyunlarını b kt . Kırmızı ekose g mlekli, uzun ve geniŐ yapılı  ift i Tom alnını sildi ve "Pip, ekinlerim susuz. Yağmura ihtiyacımız var," dedi. Pip kaŐlarını  attı. "Ama g neŐ g zel!" dedi. "Belki sadece birazcık yağmur?"

Günler haftalara döndü ve hâlâ yağmur yağmadı. Küçük dere ince bir akıntıya dönüştü. Çiçekler soldu ve çimenler kahverengileşti. Pip'in parlak yeşil gözleri endişelendi. Asasını tekrar tekrar salladı ama güneş yakmaya devam etti. "Neden işe yaramıyor?" diye mırıldandı. "Sadece yardım etmek istemiştim."

Nine, bahçe çapasını omzuna atmış halde Pip'e geldi. "Benimle gel, genç büyücü," dedi nazıkçe. Onu mısırların kuru ve sarı durduğu bir tarlaya götürdü. "Bitkilerin güneşe ihtiyacı var ama yağmura da ihtiyaçları var," diye açıkladı. "Doğanın kendi planı var. Birini diğeri olmadan yaşayamayız."

Pip susamış bitkilere baktı ve kalbinde bir sızı hissetti. Sorun çıkarmak istememişti. Tam o sırada Nimbus adında kabarık beyaz bir bulut perisi aşağı süzüldü. Bir kedi boyutlarındaydı, minik mavi gözleri ve ipine bağlı gümüş bir çingırağı vardı. Nimbus çingırağını yavaşça çaldı ve gökyüzünü işaret etti. Pip yukarı baktı ve birkaç kabarık bulutun toplandığını gördü.

"Nimbus bize yağmurun geldiğini söylüyor," dedi Nine. "Ama sabırlı olmalı ve doğal olarak gerçekleşmesine izin vermeliyiz." Pip bulutların karardığını izledi. Rüzgârın kuru yapraklar arasında fısıldamasını dinledi. Havayı kontrol etmekle o kadar meşgul olduğunu fark etti ki izlemeyi ve dinlemeyi unutmuştu.

O akşam Pip, Nimbus yanında oturarak bir tepede oturdu. Küçük bulut perisi çingırağını çaldı ve kendini farklı bulut şekillerine soktu. Pip gökyüzünü okumayı öğrendi: Nimbus uzun ve beyaz kabardığında açık hava geliyordu. Gri ve incecik olduğunda yağmur yakındı. Pip hava tahmini yapmayı pratik etti ve Nimbus mutlulukla cıvıldadı.

Ertesi sabah Pip erken uyandı. Asasına uzanmadı. Bunun yerine gökyüzüne baktı ve rüzgârı dinledi. Nimbus acilen çingırağını çaldı ve batıyı işaret etti. Koyu bulutlar geliyordu. "Yağmur yağacak!" diye bağırdı Pip. Koşup Çiftçi Tom'a haber verdi; Tom zaten tarladaydı ve umutla bakıyordu.

Pip çiftçileri bir araya topladı. "Özür dilerim," dedi. "Sonsuz güneşin yardımcı olacağını düşündüm ama yanılmışım. En iyisini doğa bilir. Hava ile birlikte çalışmalıyız, ona karşı değil." Nine gülümsedi ve omzunu sıvazladı. "Öğreniyorsun, Pip," dedi. "Doğayı anlamak, onu dikkatsizce kontrol etmekten daha iyidir."

O öğleden sonra gökyüzü karardı ve yumuşak bir yağmur yağmaya başladı. Çiftçiler yüzlerini serin damlalara kaldırdı ve güldüler. Bitkiler rahatlamış gibi iç çekti. Pip asasını hiç kullanmadı. Sadece yağmuru izledi ve mutlu hissetti. Nimbus çingırağını çaldı ve havada küçük bir dans yaptı.

Yağmurdan sonra güneş yeniden görüldü. Tarlalar yeşerdi ve çiçekler başlarını kaldırdı. Çiftçi Tom, Pip'in elini sıkı. "Teşekkürler, Pip," dedi. "İhtiyacımız olan yağmuru almamıza yardım ettin." Pip kızardı. "Fazla bir şey yapmadım," dedi. "Sadece izledim ve dinledim." Ama içten içe yeni anlayışıyla gurur duydu.

O günden sonra Pip gerçek bir hava büyücüsü oldu. Artık gökyüzünü kontrol etmeye çalışmıyordu. Bunun yerine bulutları izliyor ve rüzgârı dinliyordu. Güneşin de yağmurun da kendi yerleri olduğunu öğrendi. Nimbus yanında kaldı ve gökyüzünün sırlarını paylaşmak için çingırağını çaldı. Birlikte çiftçilere havayı değiştirerek değil, tahmin ederek yardım ettiler.

Çiftçiler yeniden gülümsedi. Tarlaları sağlıklı ekinlerle doluydu ve köy mutluydu. Pip doğanın kendi bilgeliği olduğunu ve ona en iyi bakma yolunun onu anlamak olduğunu öğrendi. Hâlâ mavi yıldızlı şapkasını takıyor ve ahşap asasını taşıyordu ama artık onları kontrol etmek için değil, öğrenmek için kullanıyordu.

Ve böylece küçük hava büyücüsü yaşının ötesinde bilgeleşti. Bazen yardım etmenin en iyi yolunun geri çekilip doğanın işini yapmasına izin vermek olduğunu biliyordu. Çiftçiler Pip'i alkışladı ve Nine ona sıkıca sarıldı. "En önemli dersi öğrendin," dedi. "Ve bu en büyük büyüdür."